

handling, viser sig at være korrekt trods den megen Kritik, den vakte. Jeg hævder, at trods det store og gode Arbejde, der er præsteret af Kommissionen under den forholdsvist korte Tid, der hengik med Udarbejdelsen af dette Lovforslag, burde denne, inden den foreslog Ministeren noget med Hensyn til Lovforslaget, have konfereret med Etaternes Tillidsmænd og derefter givet Kommissionsbetænkningen en anden Behandling. Jeg tror, at man derved var kommen tidligere frem med Behandlingen af Lovforslaget her i Folketinget, og at man var bleven fri for meget af den Utilfredshed, som nu har gjort sig gældende.

Som de Herrer vide, udtalte jeg forskellige Ønsker ved Sagens første Behandling her i Tinget, og jeg skal takke Udvalget for de Forslag, hvor det har imødekommet mig, det er vist paa 3 forskellige Omraader. Der er derimod adskillige Omraader, hvor jeg ikke har faaet den Tilfredsstillelse, som jeg troede, jeg skulde have faaet ved Forhandlingen, og hvor jeg maaske burde have stillet Ændringsforslag. Naar jeg ikke har gjort det, specielt med Hensyn til Forholdene paa Færgerne og med Hensyn til Godsekspeditorernes Stilling, er det, fordi jeg mente, at jeg derved kun vilde lave et Paradenummer, som ikke kunde hjælpe nogen, da jeg havde talt med forskellige Medlemmer indenfor Udvalget, som ikke udtalte Sympati for Sagen. Det glæder mig, at det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) udtalte det samme, som jeg begyndte med her, at ogsaa han troede, det vilde have været heldigt, om der havde fundet et Samarbejde Sted med Etaternes Tillidsmænd. Det ærede Medlem fra Nykøbing paa Falster (Valdemar Olsen) udtalte sig angaaende den foreslaaede Nedsættelse af Lønningerne og mente, at det vilde have været heldigere, om man havde sat dem 10 pCt. ned over hele Linien. Jeg maa sige, at den Tanke har min Sympati, men jeg mener, at der paa det nuværende Tidspunkt ikke var Mulighed for at gennemføre den. Men ogsaa jeg tror, at det vilde have været fuldt saa retfærdigt som det, der er sket nu.

Et andet Punkt, som omtaltes af det ærede Medlem fra Nykøbing paa Falster, var Gedserpersonalets Stilling. Jeg har tilfældigvis faaet Oplysninger fra Gedser, som vise, at det i Virkeligheden er et af de dyreste Steder at leve paa. Jeg vil derfor udtale min Tilslutning til det ærede Medlems Udtalelser, men jeg vil dog sige,

at hvis det ikke lykkes indenfor Udvalget at skaffe Enighed om det, bør man tage Forslaget tilbage, thi saa er det blot et Agitationsnummer, som man ikke skal holde fast paa.

At Tantiømen er bibeholdt for de øverste indenfor visse Etater, staar for mig som uheldigt, idet jeg mener, at det vilde have været korrekt at fiksere denne Tantiøme ved Lønningsloven. Men heller ikke paa dette Omraade har det været muligt at skaffe Majoritet for Tanken, og af den Grund har jeg heller ikke der stillet Ændringsforslag.

Jeg skal dernæst udtale, at det er beklageligt, at der ikke er kommet noget i Betænkningen vedrørende de 2 Henvendelser, der ere come til Udvalget fra Provinshandelsforeningernes Fællesudvalg og fra Fællesrepræsentationen for Skibsfarten. Ganske vist skal jeg erkende, at det maaske er et forkert Sted, og at det maaske skete paa et forkert Tidspunkt, da Henvendelsen foregik til det nedsatte Udvalg. Men naar man ved, af hvilken Grund Udtalelserne ere fremsatte, maa man kunne forstaa, at disse Organisationer ønske en Udtalelse fra Udvalget derom. Sagen er nemlig, at som Toldekspeditionen foregaar i vore Dage, hvor man har givet Toldvæsenet Forpligtelse til at fortolde fra Solopgang til Solnedgang, er der om Sommeren ikke Tale om, at den Tid kan udnyttes, fordi det er udover den Arbejdstid, alle andre Mennesker have. Men om Vinteren, naar Solen staar sent op og gaar tidlig ned, er den Ekspeditionstid, der er i Provinserne, meget for kort. Derfor er det naturligt, at disse Organisationer, Handelsforeningerne og Skibsfartens Repræsentanter, ønskede, at disse Lønninger, som bleve satte for Toldembedsmændene, bleve satte saaledes, at de ere vidende om, at selv om der blev lavet en anden Ekspeditionstid, vare Lønningerne afpassede derefter. Jeg vilde have ønsket med Hensyn til denne Sag, at der var kommet et Par Ord i Betænkningen derom, thi derved vilde disse Repræsentanter have faaet at vide, hvorledes Udvalget har opfattet Stillingen.

Saa er der endelig et Spørgsmaal tilbage, som jeg vil berøre. Det er et Spørgsmaal, som jeg drog frem ved første Behandling, og som jeg derefter talte med den afdøde Finansminister om. Jeg skal ikke fremføre Udtalelser af ham, men kun sige, at hans Bemærkninger vare overordentlig velvillige. Der staar i første Lønningsklasse under Toldvæsenet „Rors-